

[Aksel Larsen.]

mærke hvis de almindelige mennesker har nogle penge at anbringe i aktier eller andre værdipapirer. I hvert fald ser det ud til, at dér, hvor aktierne handles, regner man dem for at være særdeles værdifulde dokumenter. Nu kender jeg som sagt ikke kursen på samtlige de 10 784 selskabers aktier, men jeg har i dagens anledning taget Berlingske Tidende, hvis oplysninger det ærede medlem hr. Fanger vel ikke vil bestride, og kigget lidt på de aktiekurser, der er opgivet i dag.

Jeg kan naturligvis ikke oplæse alle disse aktieselskabers navne og deres aktiers kursværdi, men jeg kan dog give nogle smagsprøver. Privatbankens aktier står i en kurs af 181, Handelsbankens i 176, Aarhus Privatbanks i 142 og Store Nordiske Telegraf Selskabs i 228. Så er der et brand-assuranceselskab og et reassuranceselskab, deres aktier noteres til 270 eller 200, men det er nogle, der ikke handles, så det er en fiktiv kurs. Det danske Kulkompagnis aktier står i kurs 236, Dansk Trælastkompagnis i 177, Foderstofkompagniets i 160. Dampskibsselskabernes aktier varierer fra 348 og op til 610, det sidste gælder Orient. Jeg kunne fortsætte med en sådan oplæsning, men jeg tænker ikke, det er nødvendigt at gå videre. Det er den kurs, aktierne handles til på Børsen, og jeg går ud fra, at de, der er villige til at betale en sådan kurs for aktierne, regner med, at det trods alt er en god pengeanbringelse, ellers ville de vel ikke være så tåbelige at købe disse aktier. Og hvis der er noget som helst sted, hvor den fri konkurrence gør sig gældende, hvor liberalismen er det herskende princip, må det være i fastsættelsen af aktiernes kurs. Disse aktiekurser siger mig, at det står nok ikke så forfærdelig galt til. Det er muligt, man kan påvise, at den formelle forrentning af aktionærernes penge ikke er så stor, fordi de har købt aktierne til så høje kurser, men det må de selv om. Det er muligt, at man kan påvise, at det ikke er skyhøje dividender, der udbetales, for det er det ikke i alle tilfælde, men aktionærerne må jo være tilfredse med dem, ellers ville der ikke være sådanne aktiekurser.

Dernæst må man tage i betragtning, at aktieselskaberne gennemgående er langt

mere værd end den nominelle aktiekapitals pålydende. Det fremgår også af den højt-ærede handelsministers svar på udvalgets spørgsmål under nr. 3 og 4 b, hvor det oplyses, at mens den samlede aktiekapital pr. 1. januar 1956 udgjorde 4 417 mill. kr., så skulle egenkapitalen — det synes at være en noget skønsmæssig beregning — for disse aktieselskaber udgøre mere end det dobbelte, nemlig 9 851 mill. kr. Det er altså, hvad aktionærerne ejer. Det vil sige, at hvis et sådant aktieselskab fandt sig foranlediget til at træde i likvidation, så havde man en tilsvarende høj værdi, som ville tilfalde aktionærerne. Det står med andre ord ikke så forfærdelig dårligt til.

Vi kan ikke have noget imod en udbyttebegrænsning, og den kunne være berettiget, når jeg tænker på, at vi senere, formodentlig i morgen, skal behandle lovforslaget om stabiliseringslånet, som skal udredes også af private erhvervsdrivende, hvis foretagender ikke er aktieselskaber, medens aktieselskaberne skal gå fri. Altså, hvis der skulle være nogen logik i regeringens samlede kompleks af kriselove, så måtte den sige: når vi forlanger et tvungent stabiliseringslån af de erhvervsdrivende, der selv ejer deres virksomheder og ikke har givet dem aktieselskabs form, må vi på en eller anden måde også opkræve noget hos aktieselskaberne. Det gør man imidlertid ikke, man nøjes med at foreslå en såkaldt udbyttebegrænsning, som man skønsmæssigt regner med i det kommende år vil bevirke, at der udbetales 20 mill. kr. mindre i udbytte til aktionærerne, end der ellers ville blive udbetalt. Det vil dog sige, at disse aktieselskaber, også selv om de skulle aflevere de 20 mill. kr., slap billigt. Det skal de imidlertid ikke, de skal beholde de 20 mill. kr., de må blot ikke i det kommende år udbetale dem i udbytte. De skal beholde dem; og som der er blevet gjort opmærksom på, er der intet som helst til hinder for, at de et år senere kan udbetale disse penge, altså forøge aktionærernes udbytte med et beløb svarende til det, de har måttet formindske det med i det år, loven kommer til at gælde. Yderligere er det oplyst i ministerens svar til udvalget, at det, at der ikke under nogen form må udbetales højere udbytte end sådan og sådan, aldeles ikke er til hinder for, at der ved udvidelse af aktiekapitalen kan